

IN MEMORIAM

La tarda del diumenge quinze d'abril de 1984, mentre es ponia el sol darrera les muntanyes que limiten la plana de Girona, lentament va extingir-se, al casal que ocupava al carrer de les Beates d'aquesta ciutat la vida del benemèrit patrici, del savi jurisconsult i de l'erudit historiador, doctor Pelai Negre i Pastell, membre fundador i tresorer de l'Institut d'Estudis Gironins i col·laborador assidu del «Annals» del mateix Institut.

Havia assolit l'avançada edat de 89 anys i, si bé la seva salut darrerament era delicada, conservà fins als darrers temps una gran lucidesa mental, que li permetia escriure interessants treballs d'investigació que han aparegut com a homenatge pòstum a la seva memòria.

Nasqué a la vila comtal de Castelló d'Empúries l'any 1895 en el sí d'una família noble i benestant; estudià a la Facultat de Dret de la Universitat de Barcelona. Es doctorà l'any 1921 amb un treball sobre «Règim de propietat a Catalunya i singularment a la diòcesi de Girona». Sobre temes jurídics ha publicat interessants estudis i ha estat guardonat amb la Creu de Sant Ramon de Penyafort.

La Revista de Girona i els nostres «Annals» n'han publicat nombrosos treballs de caràcter històric, genealògic i heràldic. En aqueixes dues darreres disciplines era una veritable autoritat i era consultat pels especialistes en la matèria. Els casals de Girona, de Castelló d'Empúries, de Torroella de Montgrí i d'altres llocs de les comarques gironines han estat estudiats profundament en diverses publicacions mercès a les seves recerques documentals. Era membre corresponent de la Reial Acadèmia de Madrid i de la de Bones Lletres de Barcelona.

Era membre distingit del Reial Estament Militar del Principat de Girona; feu la història de la Confraria de Sant Jordi a Girona i escrigué un valuós treball sobre el títol de «Príncep de Girona» que correspon a l'actual hereter de la corona d'Espanya.

En l'aspecte polític i social desplegà una gran activitat en les nostres comarques militant en la «Lliga Regionalista de Catalunya»

entre els anys 1925 i 1936 i presidí el Sindicat Centre Agrícola i Social de Castelló d'Empúries.

Essent profundament creient, se sentia també solidari amb les institucions religioses. Traçà la història de la Congregació de la Mare de Déu dels Dolors a Girona, contribuí al sosteniment i restauració de l'església del mateix nom i a Castelló d'Empúries feu restaurar la seva capella familiar dedicada actualment a Sant Josep.

La seva honestedat en la recerca històrica era extraordinària, de manera que reformava les seves opinions si s'adonava que no eren prou comprovades i era ensems molt respectuós amb les creences i actituds adoptades per altres en els diferents aspectes de la vida.

No dubtem en afirmar que la seva vida i la seva activitat pública han estat un exemple per a tothom.

J. M. C.